

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 38. Concilium Antiochenum Theodoro favens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

fuit, quas Proclo obtulit, jungens ea omnia, Sæculum V.
A. C. 437.
 quæ S. Cyrillo tradiderat, & videns, quod III.
 Proclus Tomum suum ad Armenos jam
 misisset, librum exiguum concinnavit, in
 quo affirmabat, libros Theodori, eodem
 modo, ac libros Arii, & Eunomii rejicien-
 dos. Oblata hac occasione, non nulli
 Monachi ex Armenia Constantinopolim
 venerunt, & attulerunt articulos; eosque
 se ex Libris Theodori Mopsuesteni, alio-
 rumque Patrum, qui illa ætate contra
 Apollinarem scripserant, excerptisse dice-
 bant. De his cum multis hominibus Facund. lib.
III. p. 136.
 collocuti, animos commovebant in Civi-
 tate Constantinopolitana, & mandatum
 Imperatoris, quo articuli isti anathemate
 percuti juberentur, impetrare satagebant.
 Exinde urbes, & Monasteria in Oriente
 circumcursabant, & clamitabant, hos ar-
 ticulos unacum suis Auctoribus esse dam-
 nandos, quia eorum sensus a Nestorii
 hæresi nihil abhorreret. Hi, cum viro-
 rum potentium Patrocinium invenissent,
 Clericos, populumque minis terrebant,
 & Monachorum quietem perturbabant.

§. XXXVIII.

*Concilium Antiochenum Theodoro
favens.*

Cum hæc ita essent, Concilium ex om-
 nibus Orientis Provinciis Antiochiæ Col. Baluz.
p. 943.
 cum Joanne congregatum, tres epistolas
 Synodales, ad Imperatorem unam, ad
Hist. Eccles. Tom. VI. X Pro-

Sæculum V. Proclum alteram, tertiamque ad S. Cyrillum dedit. In epistola ad S. Cyrillum dicunt, sibi Tomum Procli ad

Facund.

VIII. c. 4.

menos probari; *At vero, subjungunt, cui bono scriptus sit? cum omnes, Deo Gratia! idem sentiant. Nam quando quod necessarium videbatur, turbas si opportune non fiat. Alius quoque Tomus ad nos delatus est, in quo collecta sunt Theodoro, olim Episcopo Mopsuesteno, quædam excerpta; hæc aliqui anathematizari cupiebant. Fatemur, in his Excerptis textus occurrere, ambigui sensus, & qui alio, quam scripti sunt, accipi possunt, contra claritas non deest. Quod attinet ad illos textus, qui dubium faciunt, singulos iis invenimus in Scriptoris antiquioribus quorum famæ istorum condemnatio noceret. Quanta autem Doctrinæ confusio orietur, si ea, quæ Patres, in Domino quiescentes, dixerunt, oppugnare liceat? aliquid enim est, aliquas eorum opiniones non probare, aliud, & multo pejus, easdem anathematizare, etiamsi anathema ad ipsas Personas non extenderetur. Nonne ipsi Nestorianis palmas in manibus damus, si cum ipsis Sanctissimos Episcopos condemnamus an non omnibus notum, quæ causa Theodorum, ut ita loqueretur, permoverit, ut Hæreticos oppugnaret, quorum perfidiam ipse communis in toto Oriente Defensor Fidei fortissime calamus suum objiciebat*

In exordio Epistolæ ad Proclum, To-
 mum ejus, ad Armenos datum, probant,
 laudantque; Tum Orientales querelas
 movent, quod aliqui Ecclesiam turbent,
 ex Patria discedant, & Constantinopolim
 se conferant, ut proprios suos Episcopos
 calumnientur. Et subjungunt: *Nec satis
 est ipsis, nos, qui hac luce fruimur, crimi-
 nari; etiam Beati Theodori manibus bel-
 lum inferunt, quis autem viri Gloriam
 nescit, qui per annos quadraginta quinque
 docuit, qui in omnes Hæreses pugnavit, in
 cujus tota vita nunquam inventum, quod
 viri Catholici reprehenderent, cujus Do-
 ctrina ab Imperatoribus, Episcopis, popu-
 lisque recepta est?* Et inferius: *In anti-
 quorum Ecclesiæ Doctorum libris inveni-
 mus plurima, similia iis, quæ ex libris
 Theodori nequiter excerpta, & ad te de-
 lata sunt.* Citant S. Ignatium Martyrem,
 Sanctum Eustathium Antiochenum, S.
 Athanasium, S. Basilium, ambos SS. Gre-
 gorios, Naziazenum, & Nyssenum, Fla-
 vianum, Diodorum, S. Joannem Chryso-
 stomum, S. Ambrosium, S. Amphilo-
 chum, Atticum, & concludunt epistolam in hunc
 modum: *Ergo nostrum non est, illos ju-
 dicare, qui in honore ex hac vita migra-
 runt, sed illius, qui vivos, & mortuos ju-
 dicat.* In epistola ad Imperatorem eadem
 ferme dicuntur; nempe inseruntur lau-
 des Theodori Mopsuesteni, quem non so-
 lum

Sæculum V.
 A.C. 437.

Concilium
 Antioche-
 num.

Conc. Episc.
 323

323

Sæculum V. lum Episcopi maximi fecissent, sed etiam
 A.C. 437. ajunt: Avus tuus, Imperator Theodosius

qui virum videre, prædicantem audire
 colloqui voluit, quem denique maximus Imperator admiratus est. Adduntque: Theodorus Flaviani, Episcopi Antiocheni Discipulus, & socius Joannis Constantinopolitani, cujus memoriam ad Regni Theodosii

Sup. XXIV Gloriam resuscitasti! Id nempe Nestorius
 §. 54. initio sui Pontificatus fecerat.

S. Cyrillus ad Joannem, & Concilium Antiochenum responsoriam dedit, Theodosium Procli ad Armenos laudans, verum inquit: *opiniones infames Diodori, Theodori, & quorundam aliorum, qui Jesu Christi Gloriam dire prosciderunt, nempe*

Conc. Eph. obsecro! Sanctis Patribus Athanasio, Iuliano, Iulio, Gregorio, Theophilo, aliisque tribus
 3. p. c. 44. filio, Gregorio, Theophilo, aliisque tribus
 p. 1021. buat, ne Fidelibus scandalum ponat! inquit, nos

habemus, ut quisque de suis rebus tantum sollicitus, nolit novas in Ecclesiis turbas excitare, postquam veteres Jesu Christi Gratia, & omnium Episcoporum concordantia nuperrime composita sunt. Quibus Nestorius renuntiarunt, recipitur, nec iis præterita exprobreantur, sed alii, se conversuri, absterreantur. Clericos vestros monete, ne in Ecclesiis quidquam proferant, quod fidei consentaneum non sit, & de his, de quibus hodie disputatur, si

Necessitas exigat, omnino non loquantur.
 p. 1210. Si quis ex Clericis, aut Monachis accusatus

quod in Hæresin Nestorii relapsus sit, postquam Communionem Ecclesiæ fuisset amplexus, consultius duco, si eos in Ecclesia judicetis, quam ut feratis, causam ad Tribunalia sæcularia deferri.

Sæculum V.
A.C. 437.

Proclus Joanni, & Concilio Antiocheno respondit; in mentem sibi non venisse, anathematizandum esse Theodorum, aut quemcunque ex Defunctis alium, nec id se Diacono suo Theodoro in mandatis dedisse. Imperator quoque Joanni, & Concilio ejus respondit, hortatus, ut pacem conservent, nec hominibus, eam turbare adnitentibus, aures præberent; Regulæ, a tota Ecclesia probatæ, inhæreant; nihil attentandum adversus memoriam eorum, qui in ejus Communionem decessissent.

Facund.
VIII. c. 2.
P. 5. P. 345.

§. XXXIX.

Jurisdictionis Papæ in Illyricum.

Interim Sixtus Papa usum Jurisdictionis suæ in Illyricum non omittebat; quod ex tribus epistolis, ad duo Concilia in Illyrico, & ad Proclum datis, perspicitur. Prima scripta est octavo Idus Julii, Theodosio decimo quinto, & Valentiniano quarto, id est octava Julii, an. 437. dirigitur ad Concilium, quod Thessalonicam congregandum erat; In ea Papa Episcopos hortatur, ut magis leges Ecclesiasticas, quam Principum, observarent. Haud dubie

to. 4. Conc.
p. 1711.
Conc. Rom.
III. n. 15.